

solentfunktioner i forhold til daginstitutioner og den kommunale dagpleje. Og vi kan også notere os, at der ligger en forbedring på anden måde.

Men hvad angår forslaget om at ændre undersøgelsesforløbet sådan, at man slår to undersøgelser sammen i førskolealderen og lægger én hen til slutningen af skolealderen, er det svært at se, hvorvidt det er en forbedring eller en forringelse i forhold til den nuværende ordning. Umiddelbart må vi vurdere, at det er en forbedring, at der kommer en undersøgelse i slutningen af skoleforløbet. Om en sammenlægning af to undersøgelser før skolestart er acceptabelt, er muligt, men det er lidt mere kildent.

Samlet må vi sige, at vi betragter lovforslaget som positivt, og vi vil derfor støtte det. Der kan selvfølgelig holdes en masse lange taler om, hvordan man i det hele taget kan forbedre børnesundhed og folkesundhed, hvis man går ud over denne lovgivning og det, der hedder den tværfaglige gruppe og sundhedstjenesten, men det vil jeg undlade at spilde Tingets tid med.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Som Venstres ordfører gav udtryk for, er Venstre særdeles betænkelige ved mange elementer i dette forslag, og jeg har nogle spørgsmål til ministeren i den forbindelse.

For det første vil jeg spørge: Er det frivilligt at deltage? Altså hvis nu forældre ikke ønsker, at deres barn benytter sig af skolesundhedsordningen, går jeg ud fra som en selvfølge, at de kan lade være med det. Det er jo frivilligt i øjeblikket i de kommuner, der har sundheds- og skoleplejeordninger, og jeg synes, det er vigtigt at få at vide, om det fortsat er frivilligt, om det fortsat er sådan, at det er forældrene, der har ansvaret for deres barn.

Derudover vil jeg stille spørgsmål om den tværfaglige koordinationsgruppe, som nu skal skydes ind som en ny behandlergruppe. I den forbindelse skal der være en kontaktperson til den enkelte familie. Hvad er det for en kontaktperson? Er det en ny faggruppe, vi skal have inden for den offentlige sektor? Er det en udvidelse på det område? Hvilken uddannelse og baggrund skal disse kontaktpersoner have?

I øvrigt undrer det mig lidt, at der i forslaget står, at de praktiserende læger skal indhente samtykke til at indberette til skolelægen om forhold vedrørende familien og barnet. Sådan er det jo i forvejen; der er jo indberetningspligt i dag. Hvis en praktiserende læge opdager, at der

er noget ravsuskende galt i den familie, har den læge da pligt til at indberette det, endda uden at spørge om samtykke fra familien. Så hvorfor denne understregning af loven? Det undrer mig meget.

Noget andet, der mystificerer mig lidt, er disse gummibegreber, »de svage« børn«, »de udstødte grupper« osv. Den slags gummibegreber har vi efterhånden fået en masse af. Jeg synes, det må være lovgivernes – vores – opgave at definere helt nøjagtigt, hvad vi mener med det, for ellers kan man jo hurtigt pludseligt få alle mulige grupper til at være svage. Vi er vel alle sammen svage på et eller andet tidspunkt i vores liv i visse situationer. I en lovgivning må det helt præcist defineres, hvad det er, man tænker på med »svage grupper«. Det vil jeg gerne have ministerens svar på.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det kan godt være, det var lidt naivt at forvente en begejstret tilslutning til det, som jeg selv vil kalde en nyskabelse inden for dette område. Men tilslutningen var der da, og der var også mange positive tilkendegivelser, men der var samtidig en stor usikkerhed med hensyn til, hvad det nu var for noget.

Dette her er et forsøg på at lave en koodinering af det, som i nogle kommuner er meget langt fremme, nemlig indsatsen over for børn og unge og koordineringen heraf. I realiteten har man nogle steder i landet allerede lavet det; andre steder er man længere tilbage. Det kommer sig jo også af, at der har været store problemer med at få skolelægeordningen til at fungere rundt omkring. Vi har sidst haft problemer i forbindelse med indeklimaet på institutioner, daginstitutioner og skoler, hvor der var regler for de voksne, der færdes, men ikke rigtig var sat noget op med hensyn til, hvad børn skulle kunne tåle, når de gik i de miljøer.

Så var det også væsentligt at se på de erfaringer, vi havde med tværfaglige grupper. En tværfaglig gruppe – hvad det er, kommer jeg nærmere ind på, for jeg vil forsøge at svare nedad – er jo en praktisk foranstaltning, som nogle steder er indrettet sådan, at man tager de enkelte sager op og drøfter dem igennem. Nogle steder tiltræder den praktiserende læge, andre steder skolelægen, og så kan man få behandlet den sag, sådan at det bliver koordineret og man ikke skal have den spredte sagsbehandling, der også for forældrene er utrolig forvirrende med mange forskellige personer.